

KIEDY DIAGNOZUJEMY DYSLEKSJĘ?

Należy pamiętać, że nie każde dziecko, które ma trudności (patrz symptomy ryzyka - tabela) musi mieć dysleksję. W przypadku schorzenia neurologicznego lub inteligencji poniżej przeciętnej nie rozpoznaje się ryzyka dysleksji, a występujące trudności w uczeniu się czytania i pisania traktuje się jako symptomy istniejącej choroby czy obniżenia sprawności intelektualnej.

Stawia się diagnozę ryzyka dysleksji i dysleksji rozwojowej jeżeli:

- stwierdza się prawidłowy rozwój umysłowy (tzw. normę intelektualną);
- występują u dziecka istotne opóźnienia rozwoju funkcji (słuchowo-językowych, wzrokowo-przestrzennych, ruchowych, integracji tych funkcji), które stanowią podstawę do wykształcenia się umiejętności czytania i pisania;
- dostrzega się od początku nauki szkolnej występowanie trudności w czytaniu i pisaniu;
- objawy są nasilone i długotrwałe, nie ustępują natychmiast po podjęciu terapii pedagogicznej.

Nie rozpoznaje się dysleksji rozwojowej gdy trudności w nauce:

- są **jedynie** wynikiem złego funkcjonowania narządów zmysłu (niedosłuchem lub wadą wzroku);
- należą do zespołu symptomów inteligencji niższej niż przeciętna, upośledzenia umysłowego;
- są skutkiem schorzenia neurologicznego (MPD, epilepsja);
- są **wyłącznie** wynikiem zaniedbania środowiskowego i dydaktycznego.